

[Hartvig Frisch.]

ikke rettere end, at det, vi her staar overfor paa Biografteatrets Omraade, faktisk er af den allerstørste nationale Interesse. Er der noget, vi i Øjeblikket kan tale om som national Interesse paa Teatrets Omraade, er det Spørgsmaalet om Biografteatrene, om Talefilmen. Sagen er nemlig den, at hvis vi ikke gør noget, vil vi paa dette Punkt blive fuldkommen udleverede til den amerikanske Kapital, og jeg finder i og for sig, at det vilde være meningsløst, naar vi paa en Række andre Omraader, som er smukt, hvad skal jeg sige, forsvaret af Traditionen, er villige til at ofre store Beløb, at vi saa paa et Omraade som dette, hvor det drejer sig om hele den store samlede danske Befolkning, hvor det drejer sig om Film, som vil gaa til den fjerneste Del af Danmark, lægger Hænderne i Skødet og ser paa, at den amerikanske Filmskapital erobrer Markedet og sender os de Films, det passer dem at fremstille; og vi har jo set enkelte Eksempler paa, hvorledes det gaar til; de indspiller en Film, hvor der optræder baade Svenskere, Nordmænd, Tysskere og Danskere imellem hinanden, og laver det i det hele taget til paa en saadan Maade, at de tror; det kan gaa i Folk her i Landet. Og nu synes jeg, det er saa heldigt, at vi netop i hele Bevillingssystemet indenfor vor Biografteaterordning har en Indtægtskilde, fra hvilken man let kan faa de Summer tilvejebragt — jeg ser her paa langt Sigt —, som kunde tjene til at støtte og oparbejde en dansk Filmsindustri, saa at vi derigennem tog en Kulturopgave op, samtidig med at vi støttede den danske Industri mod den amerikanske Storkapitals Fremstød paa dette Omraade. Med Fare for at krænke Bevillingshaverne vil jeg sige, at selv om jeg ikke har tænkt at gaa voldsomt til Værks overfor levende Personer, vil jeg dog pege paa, at hele den nuværende Ordning ikke er andet end en Række Sinecurer. Og nu kan det jo være heldigt at have en saadan Sinecure, men staar man overfor en saa truet Industri, som Filmsindustrien er, og har man i Bevillingssystemet et naturligt Middel til at faa Penge ind til Oparbejdelse af denne Industri, synes jeg, man med Rette kan pege paa, at her kan man faa opbygget en økonomisk Basis for et haardt tiltrængt Værn mod den amerikanske Filmskapital, og Tiden er netop inde til det nu, da Overgangen til Talefilmen finder Sted.

Jeg skal saa tillade mig at rette en Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister vedrørende Folkeregisteret, for hvilket den højtærede Indenrigsminister har udrettet et

overordentlig stort Arbejde, og som jeg ved har hans stærkeste Interesse.

Nu er hele Folkeregisterordningen jo trængt igennem, saa at vi her har et offentligt Kartotek af et Omfang, som man aldrig har kendt før, og var det saa ikke muligt, at man nu kunde begynde at gaa til en Forenkling, for det første derved, at Borgerne kunde faa saadanne Identitetsdokumenter, som man let kan have paa sig, Dokumenter, som kunde samles til en Identitetsmappe, om jeg saa maa sige, altsaa faa knyttet alle de behørigte Attester, man skal have, til Folkeregisterkartoteket, og for det andet ved, at der tilvejebragtes Forbindelse mellem Folkeregisteret og Valg-listerne? Den nuværende Valglisteordning har været rimelig tidligere, men det er min Opfattelse, at den nu faktisk er antikveret. Der maa være Mulighed for at sammenarbejde Folkeregisteret med de Lister, som er nødvendige for de politiske Valg, saa at vi kan undgaa mange af de Ulemper, der fremkommer ved Valget paa Grund af Tilflyttere og Fraflyttere; man maatte let kunne faa det ordnet saaledes, at Tilflyttere med langt kortere Varsel end nu kunde blive flyttet fra den ene Valgliste til den anden.

Til Slut vil jeg gerne rette nogle Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. For det første vil jeg støtte det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen i hans Betragtninger angaaende de smaa Bogstaver. Jeg har for saa vidt ikke nødtigt at gøre det, som Ministeren allerede har svaret, men jeg vil gerne fremdrage en Udtalelse, som for nogen Tid siden, da Spørgsmaalet var til Debat i Pressen, blev fremsat af Viceskoledirektør Svane. Han gjorde opmærksom paa, at nu, da der var nedsat et Udvalg til at gennemarbejde vore Skolebøger, var netop Tidspunktet inde til ogsaa at tage den anden Reform, og det synes jeg er rigtigt. Hvis man nu skal til at reformere Skolebøgerne, bør man ikke udskyde Reformen med de smaa Bogstaver, for hvis den først kommer bagefter, skal Forældrene jo blot atter have Udgift til nye Bøger. Skal der nu reformeres paa det ene Omraade, er Tidspunktet inde til ogsaa at reformere paa det andet.

Dernæst vil jeg gerne atter rejse et Krav, som jeg rejste for to Aar siden, nemlig Kravet om at faa oprettet en Lærestol i Sociologi ved Universitetet. Da jeg sidst rejste Kravet, fik jeg det Svar af daværende Undervisningsminister Byskov, at da Universitetet ikke selv havde rejst Kravet og aabenbart ikke ønskede en saadan Lærestol, fandt han ingen Anledning til at foretage sig noget.